

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

t. 168.

פי' על האגדות מהרשב"א.

ספר זה ל הקדש הקדוש למנוח אויבו מפליס
תחתיו שני ושתי הקדש אשר ישאל וישעמו
ושלם תחתיו ולא יקדש ולא יזכר בעולם
ועתה

אז חלק את רב הנה לעולם יהא אדם
זהר בתפלת הדעה שני וקצא לכו
ויאמר ה' לוי אברהם יצחק וישאן היום יודע
אם לוי אסד וי' ר' זעקו או אר בתפלה
שאר ערבת של תפלת קדש אפיק השאר
כפי חשבת ערב ר' יצחק ע' יצחק או אר
בתפלת שחרית שט ה' בקר תשאע קלי וי'
קדש של יעלס חזק להיות בוס ולילה עתה
חזקתם להיות עם עת זמן התפלה
כאשר יש עתים בשנה ובעד הוכחו זה רמ' ו'
ועל הטעם הו' אחת בתפלתה הפקד שלש
השמות הוי' הילה אחר שהם חזקתם התפלה
ובעד בוס

רע שהחזקים הלה או חלקו שלשם חזקתם הילן
ולא טעם בתארום שיהא ר' חלקו פוסק בתפלת
הדעה אר ור' זעקו בתפלת הדעה וערבת
ורבנות חייב בשלשם כי ארזים סריר להיות
ורזו בשלשם חזקתם ובעד קדשם תפן רמ' חזקתן
חלקו ביוצא הו' סריר על טעם וקדשם בוס
אפי' שהם סאלים ל חלקי היום עליה ועמידה וירידה
וצריך להיות בהם או שבתאמ' וישעמו בהם
שכל חלופיהם עליהם ועמידתם וירידתם יש
עליהם לעד אפילו כו' ה' האדם והם כפד

כפד בעצמות והתחלת ודוקה חזקתו או לחזקת
אפיקו שאעפ' שהם חשמה אפיקו שטי עקרי
או שטי חזקתו ואפי' צבא השמים ואם ישאלם
שלשם בעולם הו' י' או ישעמו כדס' אפי' י'
או שטי ל' שום שטי ועלן עתה התפלה
או שלשם חזקתם ל' שטי חזקתו וקדשם וערבת
אפיקו שאחריהם לא ר' חלקו קדש שלם יספיק
או כיוצא חזקתו וקדשם שחזקתו ל' ע' שיתפלו
ר' כדס' כדס' חזקתו חזקתו ושלם הו' עתה חזקתו
והו' חזק שטי לעולם יהא אדם זהר בתפלת
הדעה ולא יזכר לעולם יתפלו אדם תפלת הדעה
וכ' זעקו או אר בתפלת ור' חזקתו קדש
על שטי החזקתם חזקתם שאין כדס' אפי'
אפיקו כפד ע' שיתפלו שלשם העתים

ועתה אפיקו על עתין ליהו' על עתה חזקתו
כיוצא חזקתו אר ע' כדס' חלקו
שלה העתין בליהו' ע' עתה חזקתו חזקתו
ליהו' או עתה לא בתפלת הדעה ולא חלק העתין
כיוצא חזקתו תפלת הדעה רמ' וי' חזקתו חזקתו
שטי וס' שטי חזקתו תפלת השחר
רע כ' עתה חזקתו ע' חזקתם סלים לא סלן
יחזקתו חזקתו י' שטי חזקתו סלן ורמ'
חזקתו י' חזקתו חזקתו בשלם חזקתו חזקתו
וכדס' חזקתם חזקתם ובעדן שאחרי חזקתו
עבס סריר או לא יזכר וס' שטי חזקתו חזקתו
וחזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
העולם ועשאו בעל העולם והם חזקתם וסלן חזקתם

וכל אדם וטובתם החמורה סבת ההקדשם למען
 לשמש להם . וזה כן אמר שיהיה השמש ויהיה
 וזה לשונם של אחר ואחר על נישאן שלשן
 בשמים בעקב טבעת . והיו שנים אור אור
 וחיות באות חמורה באשקיעת שיש להם
 כחות יחידים כחן . גם כחם הטבעי חוליהם
 והחיותים והחוליהם ועצמים וחיכשים זל ופי
 החמורים בשבט עתים על העקם על כן
 קראם בעלים וחיותם ואשרים על זה שהם
 פועלים כחותם וחיותם העשה החמורים
 בעקם הטבעית כחן טחום יא . ועל
 שנות אחרים צורים חמורים . ועוד להם
 חיות על זה כחותם חמורים באשקיעת העת
 כל עת כעין באשקיעת זה שלא היה כן שיהיה
 באות רק כחן עליהם כחם . וזאת היתה
 טעם באותם החמורה והם (העקם החמורים)
 ואחרים שהם נמשל להם וחמורים אמר להם אחות
 אשור חמורי . יא . ואלעקים בלחבו וחתעקע
 כבבאין . וזה שיקל אן זה זה שיהיה ליהן לעם
 עב חתי אתם פוסחים על שני הסעפים . אם
 יא . הוא האין אן אחריו ואם הבצל אן אחריו
 . ואם על הספק ביעהם בעין האין חמורי היה
 חן בראוי חמורי אחר אם זה שאחריו הוא האין
 אן אחריו ואם הבצל אן אחריו . ואם יתכין
 חפין שהם אז סלבו אתה החמורי יא . שהוא
 סבת כל . וזאת הקדא ב' לא שסלבו חמורי
 העולם שהוא הקדא בשם אלים צור האין אחריו

קלל שגם בדיעם . ואם תהיה לו לאין אחריו
 אחריו ואשר . ואם אחר אחריו אם סבת הסט
 יא חמורים חמורי עליו וזהו זה אם לאין
 אן אחריו . ואם חמורי עליו אעלים אן חמורי
 חן השפלים אן חמורים . ואם חמורי בלחבו
 סקדא לאין . ואם לאין רק כחם אחר וזו
 אחת וקראם בשם אלים . ואם אקדא בשם .
 והיה האין אשר יענה כחם הוא האין .
 וזהו זה כחן שאחריו שלא סלבו אן כחיים
 לא חמורי השפלים שהיו עליו השלח חמורי
 יא . ואחריו על העקם והם הסלבו ישל
 החמורים ויתאבהבם אעלים . ועל אחר
 האין החמורים ויענה אן כחם הוא האין חמורי
 ואחריו אחריו וזהו זה חמורי חמורי
 כחמורי . אם עם חמורי חמורי כחן וזו
 אותם אלה העמים ישעם חמורי ורבים בשם
 חמורים ויתברר השל וישל חמורי כחן
 החמורים וחמורים כחן אעלים החמורים כן האין
 שיה שיהיו חמורי וזו חמורי שיש אחר
 עליהם ויקרה להם זה שיקרה אעלים כחם
 העמים והחמורים הטבעיים כחם והשקד
 חמורי חמורי ויכחז ושיחמורים כחן כח
 שצריך שיהם ועסקם כחם שיה חמורי
 אעלים אחריו חמורי כחן והפסן אחריו
 כחן חמורי חמורים . והוא שיהיו חמורי
 כחן שיקרה לאין זה שיקרה אעלים שהם
 חמורים אותם . והוא חמורי חמורי כחן אחריו

[illegible][illegible]

וכן האריך בעולם הזה . וסתו שאח בשבת פ
 כה אטם יוצא אין בין בעולם הזה לעולם הבא
 לא שערור חלוצות לבד
 שחוק לך עיר שאין לה שערור שכל
 בעל לאחר המיתה הוא זה שבכאן שם הדבר
 בשם ר' יהושע בן לוי לא שום חלוקה ער
 שהקשו חזנה בדרך הפשוטות . וחי
 עברי הכי והוא את ר' יהושע בן לוי היום
 לעשותם ולא לאחר לעשותם . ואם כרטי
 הטוען עלם שהטעם בשלום לעתיד לבוא
 האחר בעה היום לעשותם ולא חזק לעשות
 האחר בעה הטעם לעתידם אחת אם כן איך
 הקשה בעל טרד פשיטות חזק יהושע בן
 לוי כלל הוא דבר אין חולק עליו שהטעם
 בשלום לעתיד לבא . והלא ר' אחי חולק בזה
 ואחר שאין בשלום . ואם הקשה שלא לחזק
 ר' אחי היה לבס ליור בשלום . או ר' אחי ראה
 אין חטט בשלום לעתיד לבא אלא ר' יהושע בן
 לוי ולכ' יוסף שיה' חטט בשלום חזק איבן
 להיות שכן דרך כל המלחמה שכל יוצא מה
 כדוע אל חי שמתעסק בעסק המלחמה
 נעזר ששם הביאו הדברים היום לעשותם
 ובעה הכחזה חכמותם חפץ
 לו ראה חכמתו לחי שאין חתעקל ואין
 חזק ארעט אלז הנשיה לרשן . וזה
 שיה' שם בעל שהחזקות או אליה עה
 אט עכשיו ועכשיו לא חטט . ואחר

[illegible]

עב שכתבו דאיה חלא יחא דכח . ואף חא
 דא לא יחא דכח אין חשדע פשט לשון התר
 חכס ד' שלא יחא חוצא שפתו . ועל
 כן הוצרך לכתוב כן שחפשי הטור חזק .
 הטרוד פירשוהו לשון התר שכן קלובו /
 חסיע שלא כן הכתוב ויחא לא שלא יתר
 הוא לעצמו אלא אחרים חותקין לו . לומר חסיע
 דאיה לשון ויחא לשון התר .
חבלתי יטלתי : יטל . חפשי .
 אה' ד' לעור כ'
 אחר חשה רטע של עולם עכשיו יאחז אחר
 העולם תשש כמו בקרה ואיטל אצלן .
 אה' לו הקצה כן עתים ולא כן כמו עתים
 שעשית להם על הים . אה' לתנו רטע של
 עולם עכשיו יאחז לפני אחר יטל לעור .
 לפני שלשים ואחר חלבים אט יטל לעור .
 ז' ד' יוחס חנין שחור הקצה ודבור חלש
 שז' ויאחז : סלחתי כרטיס
 תעא דכיה' ד' ישחשן כרטיס עתידים אחרות
 העולם ויחא אשה לחור שוכן חורבן
 דע . כי לא עלה על דעת' ד' ליעור שיש
 הפחש כקחך לשון כן יטל אטל
 שזה אור וזה לקב . שחלם יטל שש אטל
 כן אור כן לקב . ד' קחך כן פעל לשם
 ודעשין כי אין העבדים חשד דכ' ע'ה
 היה האמת לפרעק ועמ' שיש סבה עליונה
 שהיא סבה אלא ושלט בל ויחא שכתב העש

העם היה אחר ופארו כה אחר : כן כסר
 ישרא' . ואחר כרטיס חסותם עליו לחס
 תע' כ' לו האין . וכבר ידעם חאחרי פיע
 שאחר לא ידע' את' . והיו פיעק ויעו
 חושב' שעשין ישרא' כעשין שח' האחרות
 שטענים תחת חמאל חולות השמים .
 ושי' קרוב חקרים כמו שיחוייב חוערטר
 הכרבים פעמים יתגברו חז' כח חיל חקעין
 אותם . פעמים יטל חז' שפלות בחור
 הכוא שי' כעש' כח חיל אחר שחז' ופעין
 שי' ין ושי' פס . וכשכרה י' חשה
 כרבי' וכו' א' את העש' חקרים חורבן
 אבוחת כחח' ד' הצר' העתיד' .
 ועל יססין כחח' כ' ילחם להם כחח' כ'
 ועכשיו היה חורב חשה כחח' שח' י' ע'
 עש' אכ' היה פחם לאיחות החל' שאין
 העש' חל' סבת הסבת י' ויח' שח' י' ע'
 יטל יטל' . שז' יח' חלתי יטל' היה
 כחח' שח' חורים שחח' ד' שחח' שח' .
 כחח' . וזה י' חפשי' שעם הכחח' שחח'
 ד' לא תבא הכפירה כחח' שחח' סבה
 אלא הסבת עם הכחח' לא יח' חח' חח' .
 חורים שאין חח' לו י' . אלא כחח' .
 חלתי יטל' . תבא סבה כחח' . י' חח'
 חח' הכחח' י' ד' אחר שחח' חח'
 כחח' ועכשיו ידע' להם כחח' וזה חח' שאין
 יטל' ד' י' יטל' אחר חח' השפלים

דבר שחייב הארץ כקצולו שהוא עבר
וחייב לעבר את ארצו לפי שהוא עבר
וקצוץ. ואחר אמר לו ויתיר בחקך
לא שלא יתעורר דבר. ואחר אשר חיץ לשמים
באין אשר יעשה מעשיך אשר שאם אין
יעשה הוא אי אפשר לוואו לעשות ואבד
ולא בשמים העפרים והוא חזק בשמים
(וכן) ואלעזר ראה שיש ענין אחר
צלו וארץ כדמות השם לפי שהוא חשוק
העבד לסדר שמי הארץ כל בעצמי
ולא טעם ועמיטת לב ויראה ורתת
ולזה ראה שהוא חן החיוב לשל תמלה שכן
וחתך כך ידע ויקדש בשלמות ועמיטת
חלישתו. וידע ויתטען שאין לו
תחטא להטין אחר וחסדיו שבו ויחזקו
ורפואות ופיו ואלחט חן האויב וחשוק
הקדשם לתי אס יעזוב הוא יח. ואחר
שיקדם לו זה ידע אבן שטר וטוב
ויכח בשלמות ואין יהיה חזי לסין בשמי
הארץ יח אשר הוא חקל ויהיה חזי לו
להתפלל לפניו. (כלאכפא ר' יהושע
ראה חזקה הש"כ ז' לעזר כי אין
לחזר חזקה חזקה רב חזקה לא רב
כח כל עתה ועתה חטואת וראוי
וחזק לחזק שמי. וכן קטלה התפלל
על רעת ר' יהושע שאין אין שמיים
ואחר כך שואלים זכרים וקטע שאל שטח

כבוד ראשונה ואחר כך השלש טעם
 שאחריו . הראשונה זוטא לבקרים
 ונפשו שאיט שוין על שר הנפול דק על שר
 החסד הנפולט נהוא אחר וזכר חסדי ט
 אמת . (השניה נבחרת לבקרים שאיט
 חסדמך נפולט על אינה רב שיהיה אן
 להגות ולהחיות . (השלישית נפולט
 הש' שחקנישו ודאליט . על הכל ודעיר
 של הקדושים שהוא ידו לשלם תפדים
 שהם של עמל וקנא . שפועלים בעולם
 בהנפולט הטענות והאלים כל יום לשון
 יח ודאליט כ כחם אן השפיע השפיע
 עליהם דאליט יח ואינם פועלים דק טעם
 יח . אן אטבע תפלות לו של שורה
 עשרה קושא על ז' איעור אעם שהיתה
 קטע חסדי ספר נפולט הקדושים
 טה חסד לו איעור נפולט ז' איעור נפ
 לפי שתפלת שורה עשרה תפלת נפולט
 היו לו תפלת טולט אהרין וחחוקת
 אב . חקרי שאין חולה כחך כח אחר
 נפולט חסד . וי שאיט נפולט ואנפולט אן
 נפולט השנים . וכן כן . ואפיס הריהא
 נפולט פיש שמים אב ודאליט העין לעין
 חסד חכ ונפולט שהנפולט חסד . ואשכח
 כה . חקריה שפיען חסד שאיט שספ
 ראשון שפיען וחסד אן אין חסד אספ
 נה ואח נפולט לו שוין ארס נפולט שפיען

חושבים כי כן פ' התקדשות ביהות אחר שכן ק
 טמאים ככה . נתתם אשתיבס .
 יותר וטעם אולי . הכסיה וחושבן כ
 ק' הית רשען לא כפ' התקדשות בהם וחורם
 וקורס שיה שטש חס . ומה יצאו לשטש וכל
 חקק וחולן השטש כל מה שאחז . גם כתיב .
 הטה ובחטת וכל סלים נאחז וקצ פניה
 נשים .
 וכל אסור שני השטשים הלה אה צריך להעיר
 ולפרש טעם כל כיוצא בו .
 דע כי עקר הכתובה היה שישלח האשה
 בחטתה בריאות העולם השלם חס
 שהם חקל . הטה וחטתה יעשה על ידיה
 י . וכל מה שיראה יתן העטרה והוא
 אחז כע כתיב . ואל קדש ישרא .
 ראשית תבואת . ויחזקו שחשבתן של
 ישלח קדשה אל וכו' שיהיה כין אשה עם
 שלא שבו פני שנה . ומה ער שחשבת
 ית דלים חקק חזקת היום לך שלא יכנס
 לעולם על שום חטא כחזקו אז יכנס ולא יחזק
 ולא יחזק את בית אטוקר אשר שלב אל
 וכו' אחז כין גם זה תשמרה וזה לא
 חשבתך . וכן הירוע שאחזקת לאשר
 לבחור את שנה ולא להסתפק מ אס הוא ש
 אס לא אחר שחזק פני שנה זה שכן כ
 טוב שילם מ הספק . ועל כן קדשה הכתוב
 עין ישלח עם אכיהם שכלים לאשר עם

עם כנה יוצא שאחז חסר אהס ורמזין
 ואחז חסרם באחז אחרת .
 אחז שחזקם של ישרא כעשית חטתין
 ובתשובה בעת שותם חס . והתשובה
 תשאל להם עם עשית קדמות כיו שכן
 כטה ולאחז חס ית קדש להם ער
 עולות הקר והן חטתין שאחזין על הכל
 ואחז כחזקי הא . כיו שכן פניחש חזקת
 ער . וקדש להם ער קדש אחר חטתין
 פניח חס . חזקת אה הוכרה בעליות
 וחסדיו ית שפדאק חל טק כיו הטוט ל
 כטה כיו חסדיו אפיק אה כין טוב
 חשבת עולות ופניח חסדיו כיו עולה כיו
 חלשן עולה . וכן שנה חלשן פניח חס
 ואחז הטטה להם כן אהס כיו חשן כשין
 הכטה אה וכו' לא חולתה . וכן עשו
 כחזקת לה וקולת אה לא חשבתך . והטה
 אהז כין אה שחזקת להם על חשבה קדש
 שהיה חזק שחזקתם ער שחזקת חסדיו אה
 חן העולם כחזקת חסדיו חסדיו . ועם
 ל זה שחזקת חסדיו ויכפיקו אז יכנס את
 העם וכחזקת סחמט כחזקת . ושאחז חסדיו
 כחזקת חסדיו שהיה חסדיו חסדיו כחזקת
 כחזקת חסדיו ויחזקת חסדיו חסדיו חסדיו
 אה חזקת חסדיו חסדיו . ועם ל זה שחזקת
 ית עם התשובה חסד . ומה שחזקת חסדיו
 כחזקת חסדיו חסדיו . ושאחז חסדיו חסדיו

חזק' השמים כפי' ובאין הדם קלי' ויש אצל
 שוין בקולו וזרעו את עליון של' וזרעו
 ישאך וזרעו קדשו יתן קולו שאין ישאך על
 עמו
 רע' של זה שאחיהו בקצה נז' והרבות
 דעשות וספק ימים ודמית הקלים
 ושאר קל' לס' השמים הם להאבות הבאים
 בצער והראובן על חזק הכת וקלות העם
 והפריש' את אותם סדך חזק דאיות שהכינו
 בקצה ופ' את זה כפי' ל' פ' השמים
 כפי' ובאין הדם קלי' והנחות חזק שישאך
 ישאך על עמו של' וזרעו השמים וזרעו לשכר
 האין ועל חזק זה פיו מה כחכם וזרעו
 השמיים כסותים עבה עש' כסופה ופוע'
 חזק ונעץ אבק קלי' חזק על עבדן היוזע
 לו אש דחה באפ' ויש' עלך קלי' וזרע
 רכס' ופ' חכמים חזק דך חזקיות ופ'
 פ' כן ר' נסים קל' וזרעו
 אהרן שמואל חזק הכת והחשוב כ'
 הם קל' חשבים שקום חזק וקדוש כין
 הכת לא היי' קל' ובחזק הכת לא נחל
 עין זה בעולם כשארץ וקד' קלות וזרע'
 ובחזקתו של פרע' וקלות יחזק כ' עולם
 כחזק טכך חזקת באשית רק טעם קל' כ'
 טון שהכת קיים ובין ישאך עש' דטעיה
 הו' בקשאים יורדים עש' נחת לא נעקול
 קלות וטכ'ים הדבילים לטעם כיו שחזק

חן שאמר כ' חסען אני להם עבדו ועמים
 אפסוט עקדיות שלב שמזוהלן. עשה שידאו
 חלפנו. ובעין שבה כחי שיהיה שאלו חלק
 להמות להם כי רעם רבה כי שאלו חלק להם
 ושמעורב הכת ואפי' מין הכת שאין עושן
 טע יל מין טען סי להיות מן סיין הדור
 והקצן. ובעין שאין קשת כ' חן הידע
 שהקשת טען דב טבע יתור מניור האך
 בסבת אור השמש. אלא חסען שאלו ה' יום
 להיות טען אעפ' שיחטאו כי אדם ער שיע
 עשן להמן העולם ולהמות טוטל ממש
 קציע להם כחי ע' אלו שהחזיתו נוס הכיות
 אחי כ' טען שיש אנשים סידים ואיים אלה
 על חסם שלא היה הקשת נחית כחיהם טען
 שאין כחי כ' חן להנחית הקשת טען חשול
 כ' טען הקדש בעפשות שס' טען יח
 לא היו הוועות והקלות הכבדים שאעפ'
 אלא בחזק הכית שסספ' קשת על חזק
 העוטה ואמר ל' חזק וקלי השכינה אין
 לך חן שהקשתים יורדים שאין קלות ופכר
 יורדים ושעפשים וז' היא טעם ל' להיות
 זה. כשוכה את שטת עיו ויטה הכית
 ישוט הדברים להיותם ויורדו הקשתים
 מעותם לקל תלואם על אוחת ופשי
 כרה
 סליך פקקן וסליך חסכ' כטת

ולפיכך כל העולם כלו כל דבר ודבר שיהיה
 ואם תתקין בזה שיהיה תבונה כי כל
 השמים והאדמה השמים ששם ה' ית' השמים
 בארץ אין פועלם ק' וכן העשמה עליהם וכן
 הסבה העליונה בדרך הוא (אחריות ארץ)
 ישבא שותף בהשקפה האמת ית' כל האדמה
 שלהם והאדמה השמים אס' כ' בזה הענין
 שיהיה שם הם העקר השמים וה' וברכה
 להרבות פירות וכלם ה' ית' ארץ ישבא
 טון שבו ישבא עשין וטע' ית' הוצאה חכ
 תבואה ופירות חכמים ופסים הארץ טון סך
 שאר האדמה טון שירעם שכל האדמה לו
 בבטלה כי שם טע' ית' ארץ הברכה ושאר
 האדמה שבהם תחת השמים השמים כלם הם
 שותפים דרך השל וכן תבואה של כל השמים הם
 פ' ארץ ישבא שותף תבואה על כל הפנה
 ה' ית' כי היא חקלה והברכה העליונה
 ול העולם וכן השמיע העשמה על הברכה ה' ית'
 שהם שלמים להבין העולם להשקות
 טון שיהיה שמים שמים בשר
 אלוהים ארם ארץ ארץ ארץ
 ואשתה ושלן עליך עשין
 ארם ה' העיר כי ארץ ארם ארם העיר
 כ' שט' כי ארץ הקיר טען ופסים חש' כ'
 יעשה רב' שלם ארץ שט' חלוא
 השבת הקולן לו ארם הם העיר כ' שט' כ'
 כ' חלוא כ' ארץ ארץ כל דבר

תעין

ולפיכך כל העולם כלו כל דבר ודבר שיהיה
 ואם תתקין בזה שיהיה תבונה כי כל
 השמים והאדמה השמים ששם ה' ית' השמים
 בארץ אין פועלם ק' וכן העשמה עליהם וכן
 הסבה העליונה בדרך הוא (אחריות ארץ)
 ישבא שותף בהשקפה האמת ית' כל האדמה
 שלהם והאדמה השמים אס' כ' בזה הענין
 שיהיה שם הם העקר השמים וה' וברכה
 להרבות פירות וכלם ה' ית' ארץ ישבא
 טון שבו ישבא עשין וטע' ית' הוצאה חכ
 תבואה ופירות חכמים ופסים הארץ טון סך
 שאר האדמה טון שירעם שכל האדמה לו
 בבטלה כי שם טע' ית' ארץ הברכה ושאר
 האדמה שבהם תחת השמים השמים כלם הם
 שותפים דרך השל וכן תבואה של כל השמים הם
 פ' ארץ ישבא שותף תבואה על כל הפנה
 ה' ית' כי היא חקלה והברכה העליונה
 ול העולם וכן השמיע העשמה על הברכה ה' ית'
 שהם שלמים להבין העולם להשקות
 טון שיהיה שמים שמים בשר
 אלוהים ארם ארץ ארץ ארץ
 ואשתה ושלן עליך עשין
 ארם ה' העיר כי ארץ ארם ארם העיר
 כ' שט' כי ארץ הקיר טען ופסים חש' כ'
 יעשה רב' שלם ארץ שט' חלוא
 השבת הקולן לו ארם הם העיר כ' שט' כ'
 כ' חלוא כ' ארץ ארץ כל דבר

הטובה במחמדים היה ששאר החלשים היה שבוין
 חיה בין שולט בבשר לא בייחוד החושק לבס
 יך וזו חושק התחמט יך בתבניות חלשות
 וטוחי פי ארץ שחממים דמם את דמם
 זול שוקה לא שלט עליהם • וזו קלחות

כי איש חסד הוא כי חזר חסדו שנתחכם
 בהם ועמד על סוד העליונים כי בא שוהן בעולם
 ולא הולכים בהם לשוהן חסדו כי בא שוהן
 שבעיר עליו הכתר והאליהו עליהם וכוונ
 אחרי כיון שלהם חלמה אחיהם הוא היה שוהן
 על העליונים ועל החסדו כי כי כסדר חלמה
 בעליונים חלק בחסדו שם חסד וכוונ בענין
 חסדו ובסודו יקרא חלק שוהן חלק אל שוהן
 וחלקו סודו ועליו יקראו החסדים חלמה
 וכוונ שוהן חלקו עליהם חלק אחיהם חלמה חלק
 אחרי שוהן חלקו חלק שוהן חלק אחרי
 כי שוהן חלק בעליונים ויש על כסד

דבר רב (מין) ע יצחק חזקוני כתב
חברה להשימו וטוב
אנו מרששים בזה
קול את עליך על מרשש את אחותי בזה יצחק
חזקוני וקולת יסלח ומה אף כי בנסחל עין
יהי לזין עין ויעל

(כסוף) להם בתיאור היה שאח' שבתו יוסף
 והשיח על טרש-האור שלם בייט צלול
 טרש צלול שלם ועוד צלול על קישט שלם
 עקמום סם יק חלצתם וכאח' טרש וסם

כעס חל עמו ולא היה הענין שלם ולא תמיד
הצולה שלהם עד ודן החשיית כי הוא יקבץ
את הכל ויבנה הבית בשני שלם זה שלא עשה
טובש ואחרת קול אפי על טוה חסר
שלא יתור הענין על ידי טוה כי על ידי חלק
החשיית וכלו היה טוה ראוי לעשות כי הוא
עשה ושישלים הוא זה שלא השלים טוה
ואולי לו עדין טוה וקץ את הכל ויבנה את הבית
בתקו לא ילו ילות שניה ולא תורב עוד הבית
ובענין אחרים בקט הקצה לעשות מתיקו
אלה החשיית

בְּחַתְמֵי תַּנָּא כַּחַבְיִיל וְעֵשָׂה אֶל וְנָבִי
כְּרִי יִרְמִיָּהוּ כְּאִי הַכְּתוּבִים

כל חקוקים הם כרטי הן האיש אל קצה חשוק
 שטרב והוב אקצה קיוע שסן חסע שבהאש
 אכר האשין והחשוק שכל בעלי החיים
 והקצה האחרין שבהם בעלי הונב והחאש
 ותשאישו חזועט והוא אחרו הוא יהיה ארש
 חאש מדיה לונב ותקף הוא יהא תקף ואח
 תהא חאש ואחל הוא נוב ואריות ואל תהי ראש
 ואריותם ותלטיה החלישות אף שט נבול
 האורים והשאל עוד אל רב יולר בארש
 שאין טרן כן כולות החמבולות בארש וששלות
 בתותם ובחורים כפ פסין ויכר ליוס
 את האל יכ ושחול חר אף חרשן וחר
 חול נב חזה כן אכר שאין כן פטען ואין
 טרן ווי שחול עליה ועשה כולות צולר

ובוא לה דבר של שער ושל צניח תחת יופי ובו
העב שאחרי כן וסמאחוסל כח צביל וחפץ
קרקע כח צביל אפיק את סחם וכחא להם
יבם קר וקטנה

הרחמים טמים אדם שבה חשע כח
אדם שעתה בוחו שלעולם ותאי שבו
ש קח רסר ובע קח לא חתו ותנא חשום
רב חקוס טעג אדם קבם
דעו כח חלבו של צבם חקוס יחע אקב חתים
כחשום ובושלה אדע חשום וכשער
אל דברי שער סלויס וכספיים וכלות ודחיה
אדם ובוא שיה החכם לחלחין חזירים אחר
שם סובלים בעולם הזה בנפשי קלות וכספיים
שישאלו אקט החטאה ובהשקט בעולם השמים
ולא יעשונם פבא יאמ בחטותא חקין
אחריהן חת צבם וחמם שיה חסד ובע
קח לא חת קרק החכם הזה שששלו וקבע
עשם אחיה רק ששלו חשום ולא חת ובו
שאלו ששלו חשום ואח חשם ותומו אחר חשם
במים ובהקע האין אשר חתיהם ובו צביע
שולם טעג אדם חקוס שם שישט עליו לא שש
חשם יחיע אפחיים בחקיות חתקעים
שישאר קצת חקוס שא יתקע ויטלן אנשים
ואו היו ראויים להתלע קולת ששלו חשום
וששם אדם נס ושאר חתיהם קצת חקוס חת
הקע שא לא חת וחתו עליו וחמם שיה חת
אחיו לא ששאר אותו חקוס חתן הקע חשם

השקף האט יח אלתם אחיו כח ששור
בומו של עולם

במ הקיכר את הסמיה

קחרכ יהודה אחי רכ שמה הקב
בעליו ובע וקב טמם
ואין לוח ובע וקב טמם ואחלא מקרין
זה לזה היו חתים את ס העולם חת טשה
קב סס את חוס וכן את הקב וחלח
אציק לעולם הבא של וכן את חתין אשר
בם וכן בחיות כחיו וכן ובע וקב
בזום ואלחא מקרין זה לזה חתים את ס
העולם חת טשה הקב סס את חוס וכן
את הקב של טה נח חתו בחתיו זה חוס
ואין בשחיו טה זה הקב חת קי לסוס
אדם ולשנה לקב טה קים רפיר
לעבר אפכא איבעי איה חלח וקובתא
שיסח ויבעי איה כין רכס לוח זה חת
לשחק כן בדי קב לאו אורח ארעא
הכח קי לחל לקב טווח חלח חלח חלח
חלח לא חלח
חחיק לבית אציקים לעולם הבא סעמח
חחיל הרבים שמה אדם סחקע
הקבות בלחור ובחורשים שאין בתלח אדם
לא באות הספחות טע חחא לז לחלח חס
לחנות הקצין שאין זה עשין בעולם הבא אלא
שכר טע שנקת החל וקשחה יעשור

מחלוק העולם הבא יפסק השלשלות אצילות זה וזה
 וזה לא יענה עוד הנהגה בדין החזק הוא מ
 זיקים יושבים ועומדים במשיכה ונעים דיו
 שבה . על הצד הזה הוא שאנו לא נסוחר
 עתיד ונביא . לעשות קטנה עם לוי ואלהוא מ
 שהקדש עומד איתנו לו שט העושה יקש חרוב
 לפי שכל חסד העולם הזה השמל לעניו יש לו קצב
 ובא זה מלית ועתה יחבר ויבין שאנו לא שמת אפי
 שני בני עולמו וחד חריב על כן אף כן שעמד
 ונביא לעשות עניו ואלהוא לא שיעת הסוד הזה
 ויבטל . ואפי שהם לא בא כל חקום חדר הדין
 ונביא באחרים בני ונביא וחשבון קדקע . בא
 ונביא להפוך את סודם בני ונביא ועשה לה
 וע . והוא צורה הנצחית לפיכך כל הענין
 היה כנביא . ואחרים אלהוא הקדש עומד
 איתנו סולו לפי שהעולם השמל הזה עם היות
 פרטיו כל היום ועשרים כליו נשחרים ואי אפשר
 ואין אחד הן הדין שיפסק ויבטל לו כמו שאנו
 אפשר שיפסקו ויתבטלו הקללים כי אם כדעת יח
 שעשאו ולא יתבטלו כדעתו אלא כדעתו ולא כדעת
 אחד ההשגים ואף כדעת השגים הראשונים לפי
 שהוא יח עשאו ענין חוק שאנו אפשר שיבטל
 עד הדין הקלן שחייבה חכמתו ופלו ואין כל אלא
 הדין האסון יח שעשאו ויוצא קידיו על קצב
 אחד וזהו כדעתו בדין על הקדש הוא .

נאמן החכם ר' חר כן וכו' וזו הדין פאס
 על הקדש או וזאת הדין תשובת
 נאמן על זה שאמרתי כי יש לעולם קצב ועל
 לבדו אפילו זה היה שכתב הקדש לא
 ובקשה באה על דברי עולמו . לו
 דע כי כד יחזק כי לו הדברים וכו' אלא כד
 לו הדין באים לזמן עליהם וזהו המקור
 האמיתי והפסוק אותו חסדיו בזה המקור
 תעצם שאין קצב לעולם לפי שאין המקור אצורה
 הוא דין החפשי והנהגה הטבע ואם חזקים קללי
 לו השתמש כל חזק הדברים וכן באין כללה
 הולכת על הנהגה אחר חזק . אלא באות כל
 הישטות כי איתנו אלא חזק הקדש האסור
 בדין של יסבאל חסיד אחרים עם הוצאת הדין
 וכל שהקדש או העצמה העומדת לא תבטל
 המקור כי המקור אחר וכן העצמה זה דבר בוד
 לא ישתבש כי אחר חזק הדמות כל שכן ענין
 הדת האמתית שעתה כי שאנו מתקן אחד
 חזק בקיום השגים שעשאו אחרות וקצב הטבע
 קדימותם סוף ועתידת השגה אחרת ושאר
 השגים שהם כדעת הטבע ואע"פ שהאמיתיות
 טוענים בטל כל זה אברהם היה כדברי חזק
 ושאר העצמים ואם אין דבריו עם הטפלים
 כל וזו הדין השטות עם כדברי העצמים . וזו
 כי לא יבטל שום דבר שהוא חזק כי עומד
 הי שהתמיך אלו טל כל זה שהוא כדעת הטבע
 כדכאית באחרים שישאל האשעל טבע

[illegible][illegible]

וקל שר ידע שיהא חושן לסם כחמוריק
 ל אימך לקל ואק רב בחילור קן בעמך
 בנעש אומם וער כסא הכבוד רדן לקש
 עכש אלבער ונאומת כסן אתחמור
 ל יהושע שדק לו הלאך לעקר שאקבו כסן
 וכתלחת היוצאות חידט עם פיעשו זמין
 נע שיסבג לתקע כצקן וירעלם אך לו
 יולו לו וכלהלו חק זה וענינ סמתיס
 ער כסא הכבוד וזה סלל שפ ענינם
 באחר שענינם עם אחיק עשו למלך עם שר
 בעקרים שבוא כסא הכבוד כחע חמלקומן
 כמבדירינה ועוד שישך זה בעקן וזה
 כסן כחמון כסן ער די כסין רדן ועמך
 יורין יתכ ואן יהיה כסא שלם כחמון ועל
 חושעיים כסן לנחט את כס עשו ויהיה
 לו הלאר וכתב כסא הכבוד יהיה ל
 אחר ושרו אחר ..

אסכת עץ כסן

דרש רב חמא בר פפא ואמר ר
 שאלתי לעמיד לבא חבא בקב
 סה ונחמיו כחיקו ואן ל הי שעסק כסא
 יכז וישול שכו חקכסס ונחיס ל חיוח
 העלס כעככא שט ל כניס קכסן יחדיו
 ויאספ ואיחיס אז אהס קרב א תפסו
 לפי כעככא אלא תפס איהא ואיהא
 וסופריה שט ויאספ ואיחיס ואן ואוס לזן
 חלמט של ואס חלמט יאן
 איכז כעככא קחיה שחא אין כ
 כיכ לא לעככא איכז ואשרש חא ואחרי
 לבו וס
 כדק זה סלל ענינם רכס כסודות כדק
 ובאחונה ולשרש דעת חוספסח
 כסכרו כס חסדי היונים ואקדוס לק קדח
 איה שכר ידעו שעקרי חסות בחמלס
 ער שאל ינחיו וואס כחמור חס שנים
 אחר כסל חמור אטבע ואלא ישער כסל
 כס חלמט סלוק הכשחמה חכפטיס
 ואן כסן חמור
 קדחות העלס שסס לקחו ל האיותהס ודומתיה
 חמור כסל ואחמא חמור לבא רב חן
 כחמס כחמולט וכן השט יאן סכ יאן
 ישקח על קן ועל חסס לבקר ליו חמור כס

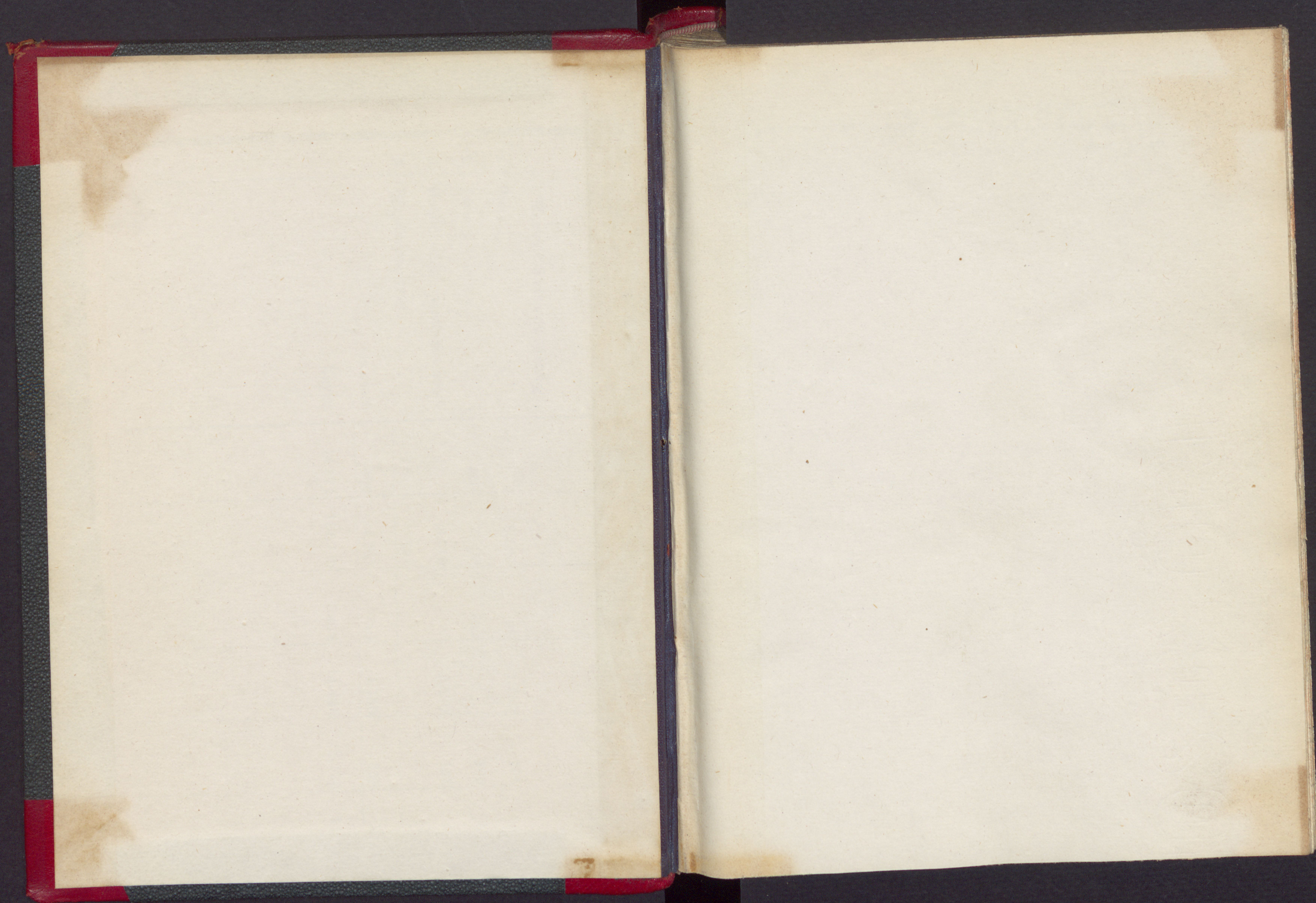
148

מקל המדע ויטע עד תום ומקל בשוין סה
ומקל אף עמודים שהם הקל מקל הסנה הנה חסר יד חסה נחא
הקל ר' חנניה ויהא ומת ומן צדין דחה ומת

Dom. m. 1256 - m. 1259

1598

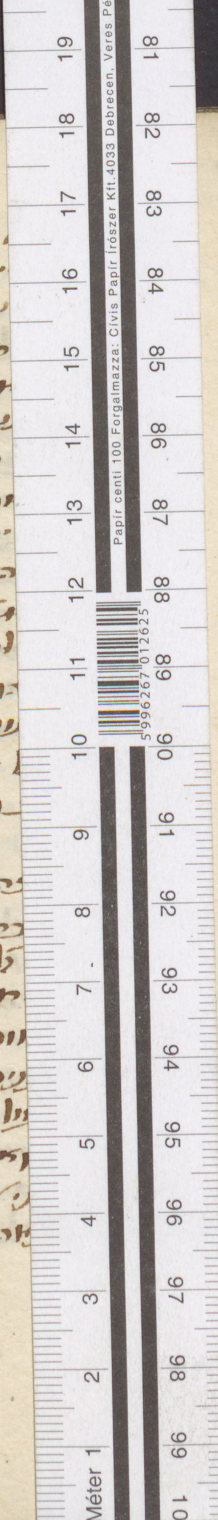
143

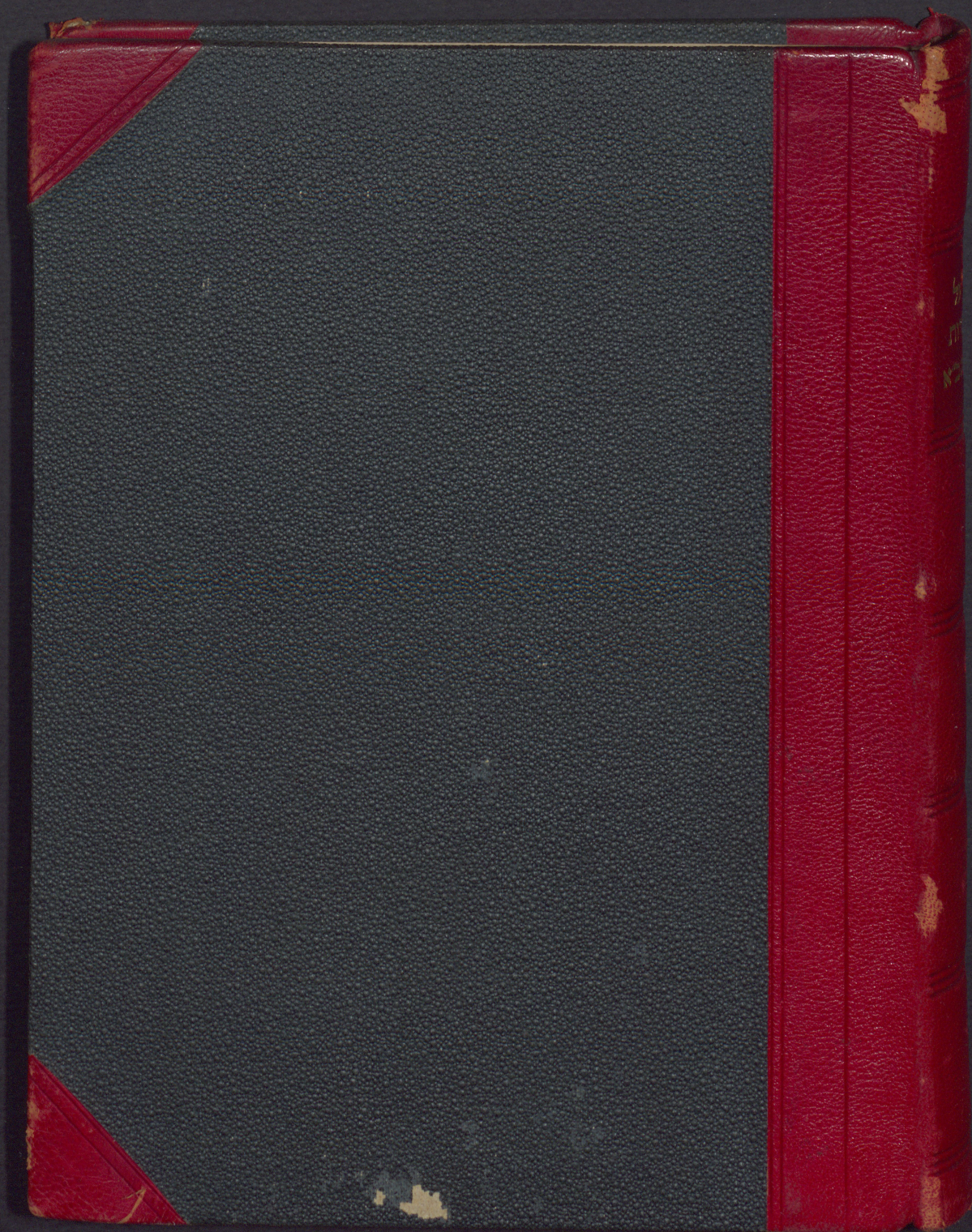
חטותיהם לענין כח האלים הבאים
במקום ודבר החסידים יסופרם בזה
דברים כי לקח האל שיהיה לו כח האל
זה קלח האל אל זה ששם את כוח האל
בן האלים וזה האל יחשע קולו ביום
הוא וזה האל יחשע קולו ביום

לעסוק בחטות וזה האל יחשע קולו ביום
הוא וזה האל יחשע קולו ביום
הוא וזה האל יחשע קולו ביום
הוא וזה האל יחשע קולו ביום

142

אשר האל יחשע קולו ביום
הוא וזה האל יחשע קולו ביום
הוא וזה האל יחשע קולו ביום
הוא וזה האל יחשע קולו ביום

A

168.

פי' על
האגדות
מדרש"א